

M. N. MŰZEMEK KÖNYVTÁRA
Hírlap-Könyvtár
Névedéknapló

II. évfolyam.

4 Miskolcz, 1903. október hó 4.

40-ik szám.

HALADÁS

**VASUTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP**
A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőség:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-től 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító rész-társ.«-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Szervezkedés.

Miskolcz, 1903. október 3.

(—s—ó—) Mint értesültünk, a miskolczi szolgaszemélyzet körében mozgalom indult meg egy temetkezési és segélyegylet szervezése iránt.

Élénk figyelemmel és érdeklődéssel kísérjük ezen szervezkedést s örömmel látjuk benne a testületi s kartársi szellem öntudatos ébredését s annak felismerését, hogy összetartva még csekély anyagi erők mellett is lehet eredményeket elérni.

Részünkről most, a szervezkedés óráiban, több körülményre óhajtjuk az egylet megalapítóinak figyelmét felhívni, bár látjuk is azt, hogy az egylet életének talpkövet képező alapszabályok összeállítása körül nagy körültekintéssel jártak el, egy már régebben létező s szép eredményeket elért hasonló egylet alapszabályait véve mintául s ennek felülbírálatára és végleges megszövegezésére is oly férfiut kérvén fel, kinek jogi tudása, valamint lelkiismeretes buzgalma előre is bizonyossá teszi, hogy az alapszabályok a kívánt czélnak minden tekintetben meg fognak felelni.

Ámde nem elég a jó alapszabály, hanem azt be is kell tartani.

Azért az egylet vezetését, eltekintve minden személyes vonzalom, ellenszenv vagy érdekektől, olyanok kezére kell bízni, a kiknek önzetlensége, igazságszeretete és munkássága biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a reájuk ruházott hatáskörrel visszaélni nem fognak es az egylet ügyeit teljes részrehajlatlansággal, legjobb tudásuk szerint fogják vezetni.

Különös gondot kell fordítani első sorban is arra, hogy a segélyezéseknek az alapszabályokban körvonalazott mértékétől semmi szín alatt ne térjenek

el, mert a legkisebb eltérés is alkalmas arra, hogy az egyeslet anyagi mérlegét megbillentse, hogy bizalmatlanságot keltsen a tagok körében.

A pénzkezelésnek mindig olyannak kell lennie, hogy az tisztán áttekinthető, könnyen ellenőrizhető legyen, s bármily megbízható egyént választanak is pénztárnoknak, nem szabad megengedni azt, hogy az illető az egyesleti pénzeket magánál tartsa, hanem addig is, míg az egyeslet vagyona gyarapodni fog, az apróbb kiadások céljaira szükséges kézi pénzkészlet kivételével, a meglevő vagyont a kellő ellenőrzés mellett betétkönyvre kell gyümölesöztetileg elhelyezni, később pedig az egyesleti értékek elhelyezésére kettős zárral bíró pénzládát kell beszerezni, melynek egyik kulcsa az elnöknel, másik a pénztárnoknál legyen.

Ezen köteles gondosság be nem tartása kellemetlen eredményekre vezethet.

Az egyesletnek mindig az összesség érdekeit kell szem előtt tartani, nem szabad a vezetésre az egyeslet kebelében keletkező érdekköröknek befolyást engedni, azok céljainak szolgálni.

Legfőképen pedig tartózkodni kell az egyesletnek attól, hogy alapszabályait meggondolatlanul módosítsa; nagyon fontos okokból szabad ezt csak megtenni és akkor is csak oly idő múlva, ha a szerzett tapasztalatok ezt feltétlenül szükségessé teszik.

Az alapszabályok pontos betartása, a lelkiismeretes jó vezetés, a tagsági díjak pontos fizetése, a viszályok kerülése s a kartársias együttműködés mindenkor biztosítani fogják az egyeslet sikeres működését, míg ezek ellenkezője csak az egyeslet felbomlására lehet alkalmas.

A részünkről a legjobb sikert kívánjuk a szervezkedő egyesletnek s melegen óhajtjuk, hogy a hozzáfűzött várakozások mindenben beteljesedjenek.

TÁRCZA.

Száraz csokor.

*Mi régen már pihensz szivem felett;
Régóta már kiséred életem.
Száraz csokor! hagyd el nyughelyedet,
Egy kérdésre, jer-jer — felelj nekem!*

*Emlékszel-e? midőn a fák között
Sétált velem — tavasznap reggelén
Az ifjú lány — és bokrétát kötött?
És én — szeretsz-e? félve kérdezém.*

*Zöld volt a rét. Fent fénylő napsugár;
Egy kis patak zuhogva gyöngyözött;
S vigan repült a zümmögő bogár
A partokon, virág-szőnyeg fölött.*

*Minden örült, beszélt e reggelen
Saját nyelvén, mit más meg nem tanul.
A lány is ily nyelven beszélt nekem,
Midőn csokrót átadta szótlánul.*

*E kis csokor te vagy. Minden virág,
Minden levél egy szót mondott nekem;
Értettem én rejtélyes válaszát:
Virágba szötte e bűvös szót: „igen!”*

*Akkor igent mondott ő általad;
Titokban e szót írta volt reád.
Azóta ám év év után haladt,
Másé lett ő, te elhervadt virág!*

*Száraz csokor! jer-jer — felelj nekem!
Legyen tolmács most száraz leveled:
Szeret-e még? avagy a szerelem
Szívében is elhervadt veled?*

Gr. Kun J.

Jogvédelem.

A „Haladás” számára írta: dr. Iharos István.

(Folytatás.)

A védelemnek, illetve külön védőnek bizonyos meghatározott módozatok mellett való alkalmazása, valamint a nyilvánosságnak behozatala oly megszorításokkal, a mint azt alábbiakban kifejtem, véleményem szerint nemcsak hogy nem lehetetlen és nem czélszerűtlen, hanem ellenkezőleg, szükséges, s a kettőnek fegyelmi eljárásunkban való kellő érvényre emelésével fegyelmi bíráskodásunkban az igazságosság ideális magasságát közelítenők meg.

Külön védőnek alkalmazásánál, idegenek, legyen az akár ügyvéd, akár a jog teren laikus, kizárandók, s csakis azon központból, a melyből a fegyelmi bizottság alakittatik, a hivatalnokok, illetve főhivatalnokok közül legyen választható a külön védő. Egyszersmind kötelezőleg kimondandó, hogy az illető hivatalnok, illetve főhivatalnok, a kit a fegyelmi eljárás alatt álló külön védőjének felkér, ezen tisztet, hacsak abban betegség vagy más elháríthatatlan akadály nem akadályozza, díjmentesen köteles ellátni, s hogy sem a fegyelmi bizottság szavazó tagjai, sem a fegyelmi vizsgáló biztos, illetve előadó külön védő nem lehet.

A külön védő teendőköre arra szorítkozik, hogy a fegyelmi bizottsági tárgyalásra immár előkészített ügy iratait betekinthesse, s ha a vizsgálat kiegészítését látna szükségesnek, a.nak

még a fegyelmi ülés előtt leendő eszközzésére nézve előterjesztéssel élhet. A fegyelmi ülésen résztvehet, s csak arra az időre köteles az ülés helyiségéből eltávolítani, a mikor a bizottság határozathozatal czéljából tanácskozik. Határozathozatal előtt pedig védence érdekében egyszer felszólalhat.

A fegyelmi vizsgálatoknál a védő nem vehetne részt, egyrészt azért, mert ez esetben a védői tisztnek díjmentesen való ellátása lehetetlené válnék, másrészt pedig, mert az tán a legtöbb esetben a vizsgálat eredményét a védett javára s az igazság rovására meghiúsítaná.

A nyilvánosság fegyelmi eljárásunkba oly korlátozással volna alkalmazható, hogy a fegyelmi ülésen a védő mindenkor megjelenni tartozik, a vádlott pedig akkor, ha azt önmaga óhajtja, megjelenhet azon, a határozathozatal idejét kivéve, mindvégig résztvehet és védekezését a külön védő felszólalása mellett is mindenkor előadhatja.

A fegyelmi bizottság határozatát azután úgy a védő, mint a vádlott jelenlétében kihirdeti, a határozathozatal czéljából megtartott tanácskozás után tehát úgy a védő, mint a vádlott ismét részt vehet a fegyelmi ülésen.

A „Haladás” 33-ik számában „Jogvédelem” czim alatt foglaltak szerint a külön védő azért szükséges, mert minden fegyelmi bizottság előtt állónak megvan amugyis a természetes védője azon osztály képviselőjében, amely osztály alá az illető beosztása tartozik. Ebben a t. cikkirő

Rábai ur, a fűszeres.

Írta: Sz. ts. Jenő.

Tekintetes Méhes Antal ügyvéd ur házában — künn a legsárosabb Nefejejs utca végén — nagy dolgok vannak készülöben. Az elfelejtett, csekély klienturájából tengődő ügyvéd ur, kit a modern, fiatal óriások ugyszólván teljesen leszorítottak a küzdes porondjáról — ezuttal saját nehéz ügyeinek lebonyolításával bibelődik. A legnagyobb leányát, Olga kisasszonyt, óhajtaná férjhez adni azon okból, mert meg kívüle ugyis három gyermek es egy örökké panaszos feleség számára kell a napi kenyeret keservesen előteremteni. Nagy könnyebbség volna tehát, ha szeretett Olgájuktól, ki már különben is huszonötödik életévét tapossa, alkalmas módon megszabadulnának. Oh, jobb világ következzen rájuk egyszeriben. A mit bálókra, mulatságokra es a divat hóbortjaira haszontalanul kidobnók, az a sok, sok kiadás mind megszűnnék! Talán élelem is jobban jutna, azután ruházat! Az asszonynak új brünner czipő, mert bizony a mostani már egészen megvedlett. A gyermekeknek! Alsó ruha, felső ruha. Aztán neki. A kabátja már régen kifakult, a nadrágján idetlen foltok dísztelenkednek. A kezelőinek a szele foltoszlott, aztán a czipője... oh, az a czipő...

A dolog úgy áll, hogy Olga kisasszonynak valószínűleg szerencséje akad. A legutolsó tea-

estélyen komoly udvarlója akadt, a ki egész estén át csak ő vele foglalkozott es olyanféle nyilatkozatokat tett, a melyeket épen nem lehet felremagyarázni. Ez a derek, komoly uri ember nem más, mint Rábai Sándor, foglalkozására nézve kereskedő. Jó menetelű üzlete van felsőberek-utcán, épen a hid mellett, a legforgalmasabb helyen, a hol akaratlanul is bebotlanak a bolt ajtaján. Rábai ur művelt embernek látszik. Az elhízott mamától udvariasan engedélyt kert, hogy tehesse tiszteletét uri házuknál. De Rábai ur egyuttal tapintatos embernek is látszik. Látogatását ugyanis — nehogy zavart idézzen elő váratlan megjelenésével — alkalmas módon megsugta az ügyvéd urnak, mikor az bement a boltjába heringet vásárolni. Az ügyvéd ur ugyanis nagyon szereti a heringet vacsorára, miután olesó es különben is így böjti időben egészen aktuális...

Ma van a látogatás napja. Rábai ur — mint afféle kereskedőember — csak estefelé fogja tiszteletét tenni, záras után. Ebből folyólag az a jó ötlete támadt a kedves mamának, hogy egyuttal ott fogják marasztalni vacsorára: ugy okoskodván, hogy a jóllakott ember mindent rózsásabb színben lát es ugy engedékenyebb, simulekonyabb s könnyebben lehet vele okos themáról diskurálni.

Az ügyvéd ur tehát megteszi az előkészületeket a vacsorához. Apró czedulákat írkal,

urnak igazsága van ugyan, de azért a külön védőnek alkalmazása mégis szükséges, szükséges pedig azért, mert igen sok esetben a vádlottnak szolgálati előélete, rendeletek és utasítások akként befolyásolják ezt a természetes védőt, hogy a vádlott ügyét úgy, amint azt a külön védő teheti, meg nem védheti. Azt hiszem, ugyanezen tény nyilvánul meg a t. cikkirő azon szávaiban is, hogy az illető osztály képviselője hivatott arra, hogy még az esetben is, ha az illető tényleg bűnös, szószólója legyen, de csak úgy, ha azt a fegyelmmel sújtott eddigi szolgálattelével és magaviseletével kiérdemelte.

Az illető osztály képviselője tehát igenis védője sok esetben a fegyelmi bizottság előtt állnak, de nem lehet mindig és minden tekintetben az, épen állásánál fogva.

Azzal végül, hogy a védő a vizsgálati iratokat áttekintheti a fegyelmi bizottsági ülés előtt, sőt annak kiegészítése érdekében előterjesztéssel élhet, hogy úgy a külön védő, mint maga a vádlott a fegyelmi ülésen résztvehet abszolút kizártnak vehető az, hogy a fegyelmi vizsgálónak a vizsgálatból magával esetleg hozott elfogultsága a vádlott kárára érvényesüljön.

Ugy a védőnek alkalmazása, mint a korlátozott nyilvánosság fegyelmi eljárásainkba való behozatala pedig fegyelmi bíráskodásunkat oly ideális magaslatra emelné, hogy azt a mai Bűnvádi Perrendtartás meg sem közelítené, meg nem közelítené pedig azért, mert fegyelmi bíráskodásunknál oly egyének viszik a bíró sze-

melyeket a szurtos mindenest fog a szélrózsa minden irányában széthordani. Tartaluk egy reczipe szerint készült. Tarpataki bírósági végrehajtó ur arra kéri a vizsontszolgálat fejében, hogy sziveskedjék estére kölcsön adni az ezüst evőeszközöket: megfogják hálalni, csak segítsen rajtuk. Kegyed pedig, szeretve tisztelt Mákosi ur, kegyeskedjék átengedni rövid használatra a Pesten vásárolt pompás tányérokat és tállakat. Oh, ne tessék felni, nem esik bajuk. Ugy fogunk rá vigyázni mint a szemünk fényére... On is meghálálhatná most, igen tisztelt Goldzieher ur, a miért a családi pörében olyan pompás védíratot vágtunk a felperes ügyvéd fejéhez, hogy elállott a panasztól. Bizony meg. De tudom is, nem egy könnyen felejt el a jóakaróit, — tehát legyen szíves és küldjön hitelbe néhány üveg jó fajta boroskát a 67-ikiből. Ugye megteszi? Hát ön mindenki által becsült Misurák uram, — kit ma-holnap a városatyák között tisztelhetünk — nem tenné meg azt a csekélyke szíveséget, hogy hitelezne el-sejéig két kilónyi oldalas és egy kilónyi vesepecsenye erejéig? Oh dehogynem! Hiszen mi pontosan fizetünk, senkinek sem maradunk adósa, hát nincs mitől tartania!...

Az elegáns, talpas poharak Nyulászítói kerültek, a törvénytörési iktatótól; a karosgyertyatartókat és néhány virág ágát, a mi nagy mértékben emeli a szoba fényét, Balesóné asszony,

repét, akik előtt az a kör, azok a körülmények, az a hivatalos szövevény, ahol, a melyek között és a melyben a vádlott élt és az ítélet alá került cselekményt elkövette, teljesen ismeretes és lelkiérzése szerint ítélik, nem úgy, mint bíróságainknál, ahol az érzést a paragrafusok tömege lenyűgözi s az ítéletben megnyilvánulni nem engedi, s ahol igen sok esetben az ítéelő bíró teljes sötétségben tapogatózik azon szövevényben, amelyek a cselekményt előtte, közvetlen szakértelem hiányában, körülveszik, a szakértő előadása pedig csak pis-lákoló méceses, a mely azt a szövevényt még jobban összekuszálja.

(Vége.)

Önvédekezésünk.

— Irta: Angyal József. —

Budapest székesfőváros tanácsának egyik újabb keletű határozata, mely az eladósodott tisztviselőket anyagi viszonyaiknak záros határidőn belül való rendezésére szólította fel, bizonyára az ügy érdemlegességéhez méltó feltűnést keltett az ország tisztviselői körében.

Részletei ezen határozatnak a következők: A székesfőváros tanácsa 1901-ben arról értesítette összes tisztviselőit, hogy tekintettel azon szerepre, melyet a főváros tár-

a hentes felesége adta kölcsön. Delre már annyi idegenholmi volt a vizitszobában összehalmozva, hogy maga az ügyvéd ur is csodálkozott rajta. Amde végighordozva szemét a sok szép portékán, hirtelen elerzékenyedt s megfogván a felesége kezét, így szólott:

— Látod, látod, mégis csak vannak még nekem jó embereim, a kik megsegítenek, ha hozzájuk fordulok!

És ez a pár szó szinte jól esett az asszonynak is. A megfásult, elkérgesedett szív rejtekében megmozdult valami, olyan halvány reménységféle, a mely ritka vendég a végképen elkeseredett, csalódásokkal lesújtott emberek életében. Kigömbölyödött az arca és jókedvvel látott neki a dolognak. Közben pedig beszelt a nagy leányához, Olgához, mondván:

— Egész éjjel nem aludtam, Olga. Imádkozás között virrasztottam, arra kerve a jó Istent, hogy hozná el vegre a szerencsédet. Hej, hej, milyen jó is volna!...

Kissé elhallgatott, a boldogabb jobb jövőn legettetven jóleső gondolatait. Majd a piruló leány felé fordult ismét, ki néman, lesütött szemmel törülgette az edényeket.

— Mond csak, Olga, tetszik neked ez a Rábai? Mi? Ugye elég csinos ember? Aztán milyen udvarias volt veled szemben? Aztán hogy nézett rád! Aztán milyen sokáig fogta a

sadalmában elfoglalnak, tekintettel továbbá a fővárosnak a közrend, köztisztaság, közegészség, közérkölesítés stb. terén a polgárokkal szemben gyakorolt felügyeleti jogára, mely jogát tisztviselői útján gyakorolja, nem tartja a főváros tisztviselői karával meg egyeztethetőnek, hogy egyesek esetleg demoralizáló hatású adósságok járma alatt roskadozzanak s hivatalos teendőik pártatlan gyakorlásában ezek által befolyásoltassanak, ezért egy évi határidőt adott tisztviselőinek, melyen belül azok anyagi viszonyait rendezni s ily káros hatású adósságok befolyása alól magukat emancipálni köteleztettek, mely határidő később egy évvel ismét meghosszabbított.

Valóban aggódó figyelemmel kísértük mindannyian, hogy mily eredménye lesz ezen látszólag drákói rendeletnek, mely inkompatibilitásba hozza a főváros tisztviselői állását az adósságesinálással. Elszorult a szívünk annak gondolatára, hogy mi fog történni az esetre, ha a tisztviselők egy jó része, a mi igen valószínű volt, a fenti határozat követelményeinek nem fog tudni eleget tenni.

Mily nagy volt azonban meglepetésünk

akkor, a mikor láttuk, hogy a székesfőváros egy munkaadó testület igazi példányképeként, maga siet megszorult alkalmazottainak védelmére s akkor, a mikor látszólag sujtóbb határozattal tisztviselőit meggondoltabb s anyagi helyzetüknek megfelelőbb életmód folytatására kötelezte, tényleg rendezte anyagi viszonyaikat, a mennyiben — mint köztudomású — előnyös összeköttetéseit arra használta fel, hogy egy előkelő fővárosi pénzügyintézetnél, garanciát vállalva, oly kedvező feltételek mellett eszközölt ki kölcsönt alkalmazottai részére, mely a mai viszonyok mellett egy tisztán személyes hitelt élvező tisztviselőnél példátlan. 20 évi amortizációs rendszerü 4%-os részlettörlesztésre utalványoztattak a megfelelő összegek olyképpen, hogy 20 év alatt ugy a kamat, mint a tőke letörlesztetik. A főváros csakis azt a jogot kötötte ki magának, garanciája fejében, hogy elhalálozások, elbocsátások stb. miatt esetleg fedezetlenné vált összeg fedezésére még 1½ százalékot szedhessen, mely összeg azonban az esetre, ha arra szükség nem lesz, az illető tisztviselők tulajdona fog maradni, a kik is ilyenképpen 20 év alatt 5½%-es amortizációs kölcsönrel nemcsak adósságaik-

kezedet, mikor elváltunk! . . . Te, te, Olga. . . ez a Rábai egészen csinos ember . . .

— Igen, de fűszeres! — vágta vissza a leány bizonyos indignált duzzogással, mialatt még jobban elvörösödött.

— Hát aztán, ha százszor fűszeres is!? Hej, többet ér ma egy kis üzlet, mint száz ügyvédség. Látod, itt van az apád! Tekintetes ur, urí ember, hát mit ér vele? Van belőle valami hasznunk? Van valami örömünk, élvezetünk? Van, majd megmondom micsoda! Élet az ilyen?! Csak nyavalygás! . . . Az az ur ma, a kinek pénze van. A szegény ember akár megpenészedhetik . . .

— De mégis — szólott a leány némi esőndes ellenvetéssel.

— Mégis, mégis?! Ugyan már te Olga, hát ne légy gyerek! Hiszen bolond volnál, ha futni engednéd a jó szerencsédet! Jobb dolgod lesz neked Rábai mellett, mint idehaza. Te, még színházba is fogtok járni. Meg zeneestélyekre! Milyen nagyszerű, fényes élet vár rád! Ne félj csak, azért, hogy fűszeres, tudja ám, hogy lehet mulatni és elni! Meglátod! . . .

— Ugyan mama, hiszen még nincs semmi az egész dologból, hátha nem is lesz . . .

— Már megint! Hát igyekezzél rajta, hogy úgy sikerüljön, a mint szeretnénk. Járj utánna, lesd el a kívánságait, kedveltesd meg magadat, tudod? Hja, a mai világba így kell. A melyik

leány ügyetlen, az bizony otthon csücsülhet itéletnapig is . . . Légy hozzá egy kicsit bizalmasabb, tudod, az ilyesmivel leghamarább meg lehet fogni a férfiakat. Majd úgy intézzük a dolgot, hogy egy félórásckára egyedül maradjatok. Az alatt Rábai bizonyosan nyilatkozni fog. Csak az a fő, hogy zavarba ne jöjj. Feléj neki bátran és határozottan. Aztán künn a konyhában nekem elmondasz mindent s aztán a többit majd mi elintézzük apáddal. Így lesz!

(Vége köv.)

Vallatásnál.

Biró: Milyen vallásu vádlott?

Vádlott: Tot zember vagyok.

Biró: Nem értett meg, azt kérdeztem, hogy milyen a vallása?

Vádlott: Hát mondani: tót!

Biró: Hát milyen templomba jár imádkozni?

Vádlott: Ság a miénkba!

Iskolában.

Tanító: No mondd el fiacskám, micsoda elemekről tudsz.

Pista: A föld elem, a víz elem . . . a . . .

Tanító: Nos? . . . Hát melyik még a harmadik? Amitől az emberek félnek . . .

Pista: A . . . a veszedelem!

től szabadulnak meg, de még bizonyos összegű tőke tulajdonosává is lesznek.

Tekintve, hogy a fővárost minderre tisztviselői szolgálatának pártatlan, szabályos lebonyolításának biztosítása indította, önként felmerülhet bennünk, a magyar vasutak alkalmazottaiban az a gondolat, hogy munkaadótestületünk, illetve intézményünk részéről hasonló elbánásra nem-e tarthatnánk számot.

A magyar vasutak tisztviselőinek javarésze a szegényebb sorsú állampolgárok gyermekeiből kerül ki, kik a szülői háztól tanultságuk és két kezük munkájába vetett hitnél egyebet nem igen hozhattak s a kiket a kötelező beruházások mindjárt kezdetben, sőt a kezdet kezdetén már is oly kiadásokra kényszerítenek, mely kiadásokat fedezni azonnal képtelenek s így kénytelenek a bőven kínálkozó személyes hitel igénybevételére törekedni, hogy feltétlenül szükséges beruházásaikat eszközölhessék, a minek pedig az a következménye, hogy a magyar vasutak alkalmazottainak javarésze már a kezdet-kezdetétől küzd anyagi viszonyaink rendezetlenségével s attól vajmi ritkán szabadul meg, ellenkezőleg az idő multával

mindjobban és jobban érzi a kezdet nehézségei miatt vállaira nehezedő terhet s amugy is igen sok lélekjelenlélet igénylő, óriási felelősséggel terhelt szolgálatuk ellátásában ezen körülmény által tetemesen gátoltatnak. Azt hiszem, a ki ismeri szolgálatunk specielis körülményeit, a ki abban maga is huzamosabb ideig dolgozott, az elfogja ismerni, hogy a rendezetlen anyagi viszonyok nagyban hátráltatják a szolgálat kifogástalan lebonyolítását s igen sok kisebb nagyobb szabálytalanságnak lesznek közvetlen indító okaivá. — Az a felfogás és törekvés pedig, hogy a szolgálati teendőkön belül az egyén gondjai ne érvényesülhessenek, merőben lehetetlen és a gyakorlatban keresztülvihetetlen vállalkozás. Erkölcsi törvényeink, neveltetésünk alapjait kellene megváltoztatni, bölcsőtől fogva kellene nevelni erre a vasutasokat, a mi lehetetlen, ha pedig lehetséges volna is, nagyon kétes értékű lenne az eredmény s következményeiben talán sokkal súlyosabb jellegű a vasutakra nézve a mostani állapotoknál.

(Folyt. köv.)

HETI KRÓNIKA.

Az orosz fehér csár, most Bécsben komázik
Az osztrák császárral nagyban parolázik
Vadászni is mentek Mürzstég vidékére
Célt lönek, vadásznak a Balkán bőrére.
Majd ha megegyeznek, ülnek öröm torra,
Akkor nyúlik csak meg boigár Nándor orra!

Békák ázsiója felszökött hirtelen,
Mióta Falb Rudolf ravatalon pihen . . .
Ninesen többé aki az időt jósolta
Átveszi szerepét a leveli béka.
Falb amig élt mindig az egeket bujta,
Ott legyen a lelke, lent meg nyugodalma!

Kemény hete volt most Mihaszna Andrásnak
Fuváros-kocsisok csatarendbe álltak
A csatát megvívták, hullottak rakásra
Nem vet biz' az jó fényt Mihaszna Andrásra.
Mig a kocsisok a rabulíncset rázták . . .
Andrisok a jogot — karddal magyarázták!

Fejfát állítanak Frankfurtban egy síron,
Vége a regénynek — meghalt szegény Giron!
Herzeg asszony pedig kesereg elzárva
Házasságtörése nem lett megbocsátva.
Giron fejfájára írják fel e verset:
Türt, sokat szenvedett — meghalt mert szeretett...

Szörnyű hír fut szerte az egész országban
Rém gyilkosság történt Késmárk városában.
Öngyilkos sikkasztó a halála előtt,
Egy rendőrkapitányt galádul agyonlőtt.
Halálát özvegye s négy árva siratja,
Kötelességének lett az aldozatja.

Elment a krónikás, letette a lantot
Hogy lenyomjon egy-két jogi szigorlatot.
Felveszem hát én most s rimben pengetem ki:
Mikor a krónikás Doktorságig viszi,
Akkor lesz megoldva az égető kérdés:
Te már nem is remélt: fizetésrendezés !!

Görög.

Budapesti levél.

Budapest, 1903. október 3.

Amilyen udvarias, szívélyes, előzékeny tud lenni az osztrák kolléga a fehér asztalnál, olyannyira változnak ezek a tulajdonságai, amint a zöld asztalnál állunk vele szemben. Nem mintha az udvariasságon esnék hiba. Oh, egy esepet sem. Hanem itt egyszerre mintha egészen más emberek lennének azok, akiknek egymással dolguk vagyon.

Az én jó magyarom a maga őszinte, nyílt, egyenes jellemével minden aféle közös hivatalos tárgyalásnál közvetlenül megmarkolja a dolog elevejét. Nem kertell, nem himez-hámoz, hanem rövidesen és kereken kimondja, hogy mi véleménye van az ügyről, vagy miféle szándékok, micsoda czélok azok, amiknek megvalósítását ő maga elé kitűzte. Avagy, ha nem valami nagy fontossága a dolog, nem szaporítja a szót, hallgat s bizza az osztrákra a fejtegetéseket, az állásfoglalásokat, meg miegyebet, ami már az ilyen czeremóniával jár. Mert hát — véli az én jó magyarom — az osztrák czimbora szereti a szóbeszédet, de meg mitűrés tagadás, a magyarnak így kényelme-

sebb. Már pedig mikor volt a magyar megvetője annak az állapotnak, amelyik nem jár dologgal?

Az osztrák? Hát bizony az, szó ami szó, de ügyesebben fog hozzá a tárgyaláshoz. Ha az én magyarom az őszinte kitálaláson kezd, ő bölcsen hallgat, hadd tárja ki az a „dummer Ungar“ csak egészen a maga kártyáit előtte. Még biztatja is, hogy helyes-helyes, csak tessék tovább — mintha már előre is elfogadottnak, szentírásnak tartana mindent, amit a magyar mond. Amikor azután ez elvégezte a maga mondókáját, amikor nagyhirtelenében el-kilövdözte a maga puska-porát, akkor kezd az osztrák diplomátizálni. Ami gyöngéjét a magyar javaslatnak megkaparinthatja, abból, ha csak egy körömnny is, hamarosan teremt olyan elefántot, hogy nincs az a pápaszem, amelyik a magyar tervének jó oldalait ettől megláthassa. Nagy nyelvészeti készséggel aztán addig ugrál akörül az elefánt körül, addig tárgyal róla, amíg azután már más eszmék is — csak amugy mellékesen, mintegy önraguktól — szövődnek a fejtegetései sorába. Ezeket az eszméket ő felczifrázza a megkívántató bürokratikus garnirunggal, leönti

Innen-onnan.

A jó leves.

Tiszteletes: Azt szeretném tudni reverende, miért nem főz az én feleségem olyan jó levest, mint ez itt!

Plebános! Hja amantissime: mert nálunk a kakast a fazékba és nem a torony tetejére teszik!

A perronon.

I. Vasuti: Kit hoz a bécsi különvonat?

II. Vasuti: Azzal jön az a híres amerikai, a kinek az egyévi fizetésének a kamatjának a kamatja annyi, mint a mennyi a kettőnk fizetése volna, ha végrehátra főlemelné a miniszter!

Családi ügy.

Pályáőr: Nagyságos osztálymérnök ur, egy napi szabadságot kérek családi ügyben.

Osztálymérnök: Micsoda ügye van?

Pályáőr: Hát instálom, csak hazamék, mögveröm az anyósomat oszt rögvest visszagyűvők!

A két palócz.

Egyik palócz: Megtudnád-e mondani, télen nagyobb-e a hideg vagy nyáron a meleg?

Másik palócz: Nem én!

Egyik palócz: Hát télen hidegebb van! Mert télen az lpoly befagy, de nyáron nem forr fel.

Biztos szer.

— Nem tudom mit csináljak! A lányom meg az uj aljegyző egymásba szerettek, most nem tudom mit csináljak, hogy egymásból kiábránduljanak!

— Igen egyszerű! Engedd, hogy házasságra lépjenek!

Éjjeli kávéházban.

A tulajdonos uj főpinczért fogad fel. — Van valami kvalifikációja?

— Van! Hat évig labdarugó voltam!

Urasan.

Első alak: Mi van veled? Bé elegáns vagy!

Második alak: Hja barátoeskám, bankházat nyitottam!

Első alak: Te bankházat? Ugyan mivel?

Második alak: Feszítővással!

Köszönet.

Pista bácsi jól megterhelt számárvonta kétkerekű taligája elakad az uton Arra megy a rektor a husvéti legátussal, megsajnálják s egyesült erővel ki-lóditják a kátyúból.

— No Pista bácsi, magát most jól kiségettük!

— Bizony kérem, egy számár azt nem is birta volna el.

egy egész tára való nagyképüsködési szószszal s a dolog vége az, hogy im, neki van igaza, ő az okos ember. Az én jó magyarom pedig csak akkor ocsudik föl a nagy elbámulásból, csak akkor kap észhez, amikor az osztrák czimbora fejtegetéseinek eredményéből azt látja, hogy hiszen ő is csak ezt proponálta volt, ő is ezt akarta!

Hát találatum kell ahhoz. Másnak az eszméit ellesni, mellékes körülmények rovásán a sárga földig lepecskondérozni, ott azután más gunyába öltöztetve, a végén mint saját szüleményét bemutatni a világnak. Ez a találatum pedig odaát felette kivagyon fejlődve.

Hallgat a magyar? Helyes. Ezt az osztrák czimbora igen természetesnek találja. Mert mit is lehessen várni egy olyan náció képviselőjétől, a melyik kulturális és minden más tekintetben annyira alatta áll a németnek? Hogy az a magyar szerénységből vagy az ügy kicsinyléséből is hallgathat, az ennek a szomszédnak eszébe sem jut. Ő megvan győződve, hogy mi, a mi szellemi korlátoltságunk tudatában bizzuk reá a dolog elintézését. Nagy kegyesen megteszi tehát nekünk ezt a szívességet, hanem eközben a leghaszontalanabb, a legrongyosabb dolgot is oly

hihetetlen nagyképüsködéssel fejtegeti, magyarázza, hogy — szinte áldozatszamba megy a türelmes hallgatás.

Van azután elképedés, szörnyűködés, ha az a magyar ezekkel az osztrák fegyverekkel kezdi visszaköszöntgetni a tisztelt németet. Vagy ha amugy magyarmiskásan veri egy kicsit fejbe azt az elbizakodott nagy osztrák tudományt! Nohát ez már kész ribillió. Az osztrák kolléga szinte sóbálványnyá dermed a hihetetlen dolog láttára, — hogy egy magyar, egy *magyar!!* mer okoskodni ő véle, merészel okosabb lenni nálnál. Hiszen ez hihetetlen! Ez a kulturális felségjogok egyenes arczulesapása, hogy a kanászok ázsiai pusztáiról a „Stefansturm“ aljába került tatár-czigány ivadék őt, a superplus tudású osztrák szakembert kritizálni merje! Sőt, uram bocsá, még leczkéztenni is! Policzáj, hol a policzáj? Ez hallatlan botrány, hogy öneki ilyen népekkel egyáltalán tárgyalnia muszáj. Ez kész sérelem, a mit a felsőbbség rajta elkövet, a mikor arra kényszeríti, hogy ilyen fajzattal szóba álljon...

Igy néz ki az a kollegialitás, a melyik a zöld asztalnál fejlődik. Így fejlődik, a mikor őszinte.

Temesváry Alajos.

CSARNOK.

Káprázatok.

Spanyolból.

Irtá: Eugenio Sellés.

(Folytatás.)

Láttatok-e valaha költöző madarakat, melyek fenn a magasban majd fel, majd leszállnak, kerengnek, folyton az egyikük szeszélyét követve, mely előttük száll és kalauzolja őket? És láttatok-e a szenvedélyes lelkek bensejét? Így kóvályognak benne a gondolatok. Midőn a vezéreszme szeszélyes irányt vesz, a többi mind követi őt és a benyomások mind összefutnak a szemhatár egyik pontja felé, a fantázia óriási piramisát képezve, a mely kezdetben alig észrevehető helyen, végre elzárja előlünk gondolataink szemhatárát s nem látunk, nem érzünk, nem értünk semmit.

Ja annak az a rögeszméje volt, hogy neje többé nem tűnt föl neki a réginek; más-képpen bánt vele és arca nem tetszett oly vidámnak, oly őszintének, mint azelőtt.

És ahelyett, hogy az okát keresné, felvilágosítást kérne, miképp a valót felderítse, Juan bebizonyítottan tekintve az igazságot, ellátogatott Mártához, de nem mint szerető

férj, hanem mint közömbös észlelő, a ki tanulmányozni megy mozdulatokat, ellesni szavakat és meglepni a szív titkait.

Egy éjjel, a mint lakásába betoppant, könyesnek látta a Márta szeméit.

— Sirtál, — szólt hozzá.

És mivelhogy a szegény asszonyka könyeit eltitkolta és tagadta, hogy sirt, Juan gonoszul úgy gondolta, hogy csak akkor szoktuk a vizet eidugni, ha nem tiszta forrásból ered.

— A szemeid még mindig nedvesek, ha miattam szenvedsz, minek tagadod?

— Igen, sirtam . . . mert nem szeretsz többé.

— A válaszszaal megelégedtem volna, ha nem magam nyitottam volna az utat a mentségre.

— Mentségre? Miért?

— Most már késő az elpárolgott hazugságokat összeszedni. Halgass és távozz!

Márta, a ki nem volt hozzászokva ily kemény és durva bánásmóddhoz, nem mert többé a férjéhez szólni.

— Ezek a bubánatok, — gondolta magában Juan — miket eddig nem érzett, világos, hogy új fölhevülésektől erednek. Honnan ered a fájdalom, ha életviszonyaink s anyagi körülményeink nem változtak meg?

(Folyt. köv.)

HIREK.

* **Kirendelés.** A mint tudjuk, az igazgatóság F. V. szakosztályát a kereskedelmi miniszter megszüntette s helyette az F. I. d) ügyosztályt állíttatott fel, mint a katonai ügyek osztálya. A mult heti hivatalos lapból örömmel vettük tudomásul, hogy ennek az ügyosztálynak vezetőjéül *Temesváry* Alajos főellenőr nevezetett ki. Szokásos dolog, hogy ily alkalomkor a kitüntetett egyén érdemeit és rátermettségét felhozzák és hangoztassák, de ez a jelen alkalomkor teljesen felesleges. Felesleges pedig azért, mert az ő tehetségéről az a nagy és fárasztó munka mindennél ékebben beszél, a melyet a katonai utasítások átdolgozásánál végzett és végez még maig is, de különben is ő ennek az osztálynak már évek óta lelke és vezetője volt, most tulajdonképen csak a czimet kapta hozzá. Midőn őt felelősségteljes és terhes hivatalában őszinte szívvvel üdvözljük, kívánjuk neki, hogy azt továbbra is jó egészséggel, ambícióval és kitartással viselje!

* **Athelyezések** *Fridrik* Vilmos mezőlaborcei állomásfőnök a miskolci üzletvezetőség központjába helyeztetett és az *EK*-hoz osztatott be. Az új központi kartársat melegen üdvözljük és kívánjuk, érezze jól magát közöttünk. — *Hoitsy* Géza máv. hivatalnok a miskolci üzletvezetőség számososztályából saját kérelmére a budapest-balparti üzletvezetőség számososztályába helyeztetett át.

* **Nemzetközi vasuti értekezletek.** Az e hónap elején Németország, Magyarország és Ausztria között egyrészt és Szerbia, Bulgária és Törökország között másrészt mozgó áruk és személyforgalomban részes vasutak által a Magyar Államvasutak elnökségével Innsbruckban tartott nemzetközi értekezleteket e hónap utolsó harmadában hasonló tanácskozások követték, még pedig az oroszországi forgalmakra nézve Drezdában és a romániai forgalmakra nézve Hamburgban. Ugy a drezdai, mint a hamburgi tanácskozásokban fontos kereskedelmi és dijszabási megállapodások jöttek létre, a melyek főleg a romániai forgalmakban, hol a magyar utirány mint az erdélyi—romániai határpontokból Zsolna—Ruttkáig, illetve csaczáig terjedő leghosszabb átmeneti vonal pénzügyileg jelentékenyen van érdekelve, előreláthatólag már jövő év márczius elején megjelenő új kötetléki dijszabások és üzletszabályzati határozmányokban fognak kifejezésre jutni. A román-magyar német értekezletek a dijszabások igen kívánatos gyökeres egyszerűsítésének kérdésével

is foglalkoztak; a dijszabási bizottságok ebbeli javaslatai azonban hallomás szerint főleg a román államvasutak ellentmondása, azaz külön követeléseivel következtében ezuttal sem voltak megvalósíthatók.

* **Zarándoklat Rákóczi sirjához.** Két csoportban, október 9. és 10-én indul utnak az a társaság, mely Rákóczi sirját keresi fel. A jelentkezők között közéletünk számos kiválósága is van. A részvételdíj az első osztályban 375 korona, a második osztályban 275 korona, a mely összegben az utazás és a konstantinápolyi tartózkodás összes költségei bentfoglaltatnak. Azok, a kik még csatlakozni akarnak, 30 korona biztosíték befizetése mellett jelentkezzenek, hogy elszállásolásukról gondoskodni lehessen.

* **Halálos baleset.** Győrben jelentik, hogy az ottani állomáson a minap Farkas János kocsirendező két kocsit ütközői közé került. Az erős nyomás fejét összezúzta s holtan bukott a vágányok közé. Felesége és két gyermeke siratja. Temetése a kartársak nagy részvétele mellett ment végbe.

* **Kisiklott fogaskerekű vonat.** Nagy riadalom volt mult hó 28-án délután Budapesten a fogaskerekű vasuton. Öt óratájban egy utasokkal megrakott kocsit haladt fölfelé a hegyre s a Léderer-féle telepnél a kocsit hibás váltóállítást folytán kisiklott. A kisiklás következtében az utasok egymásra estek a kocsi s nagy ijedelem támadt közöttük; szerencsére azonban egyik utasnak sem történt komolyabb baja. A kisiklás folytán a közlekedés másfél óráig szünetelt.

* **A gyors utazás régen és most.** A francia Orleáns-vasut legújabbban 75 tonnás lokomotívokat építtetett, melyek a páris—bordeauxi utat 95—125 kilométer óránkénti sebességgel fogják megtenni. A párisi Gaulois ebből az alkalomból érdekes összehasonlítást tesz, mely az elmúlt századnak e téren való nagyszerű haladását mutatja be. XV. Lajos francia király alatt például Angersből minden vasárnap indult a posta Párisba és péntek este ért oda. XVI. Lajos alatt már gyorsabban ment az utazás, ugyanezt az utat ugyanis három nap alatt tette meg a posta. Ma e 306 kilométernyi utat négy és fél óra alatt futja be az expressz-vonat. A császári almanach szerint 1813-ban Párisból Amsterdamba öt napig, Brüsszelbe három napig, Basalbe hat napig, Bordeauxba öt napig, Genfbe hat napig, Toulouseba nyolcz napig tartott az ut Párisból Marseillébe az utazás postakocsin 1740 frankba került, ehhez járult még a költséges ellátás. Ugyanez az ut ma 12 óra alatt 43 frankért tehető meg. — Es ez a mai gyorsan élő ideges kornak még mindig kevés!

* **Összeütközés.** Mult hó 27-én Debreczen állomáson egy tolató mozdony négy kocsi összetört. Nagyobb baj nem történt. A vizsgálatot megindították.

* **Vasuton Dániából Svédországba** Szerdán, mult hó 30-án nyitották meg ünnepiesen a dán királyi családi és a mecklenburgi hercegi család jelenlétében a gedse-warne-mündeij új gőzhajóvonalat. Az összeköttetésnek lehetővé tételére mind Dánia, mind Németország nagy áldozatokat hozott. Hatalmas kikötőket is építettek az új nagy gőzhajók befogadására. Az új hajóknak a berendezése olyan, hogy mindenestől, utasostól, postástól átviszik a vasuti vonatokat. A hajók rengeteg terjedelmé következtében az utasok a tenger háborgása idején sem lesznek kitéve kellemetlenségnek. Mind a hajók, mind a vonatok menetsebessége igen nagy lesz s a vonat például egész Dániában egyszer áll csak meg.

* **Ingyen utasok.** Magyarországon meglehetősen ritkán fordul elő az eset, hogy a szegény ember jegy nélkül üljön be a vonatra, ha pénzt rá semmi áron nem tud előteremteni. Annyi kellemetlensége akad, hogy inkább gyalog tesz meg akarmilyen utat, sem hogy átadják a csendőröknek, amihez különben még bírság is járul. A francia szegényember ebben a tekintetben élelmesebb, amiben a bíróságok gyakorlata is segíti őket. Legutóbb tíz ilyen polgár állott a párisi bíróság előtt, mert hosszú utat tettek, sokáig sikerült eltitkolni a kalauz előtt, hogy nincs jegyük, de mégis rajtavesztettek s bíróság elé kerültek. A törvény elég szigorú az ilyen vétségekre, mert három naptól egy hónapig terjedő fogsággal és tizenhat franktól háromezeregig terjedő bírsággal sújtja ezeket az ingyenes vasuti utasokat. Az a jegynélküli utas, aki fizetni tud, a bírságot is elfogja szenvedni; de a teljesen vagyontalan utason sem a jegy árát, sem a bírságot nem lehet behajtani, s ezekkel szemben a francia bíróság olyan kegyelmes, hogy már évek óta fogházbüntetést sem szab rájuk; de megköveteli, hogy ha már utazott ilyen módon ingyen, a következő jegynélküli utazásig legalább tizenöt-tizennyolcz hónap teljen el, hogy az előbbi vétsége elévüljön. Így okoskodott Tonlain, a párisi bíróság elnöke is, s a tíz vádlottat, akik egytől-egyig szegény emberek voltak, fölmentette, de egyben a lelkükre kötötte, hogy másfél esztendeig ne vegyék igénybe azt a kedvezményt, mert különben becsukta őket. A kárpótlást követelő vasuti igazgatóságot pedig polgári pörre utasította. Ilyenformán tehát egy kis kellemetlenség révén a sze-

gény francia ember ingyen utazhat — minden másfél vagy ötnegyed évben egyszer. Hasonló ítéleteknek azonban meg lesz az a hatásuk, hogy a vasuti igazgatóság kalauzait élesebb ellenőrzésre fogják szorítani, úgy, hogy a szegény ember nem utazhatik majd ingyen két-három állomáson túl.

* **Mélységbe zuhant gyorsvonat** A Southern-Railway gyorsvonata egy danwillei (Virginia) hidon menvén át, a mélységbe zuhant. A mozdonyvezető, a fűtő és hét postahivatálnok meghalt. Több utas megsérült, közöttük néhányan súlyosan. Érdekes, hogy a vonaton két amerikai milliomos ült, a kik összesen 20 millió erejéig voltak baleset ellen biztosítva és egy kis bórhorzsoláson kívül más bajuk nem történt.

* **A világ legnagyobb vasuti vonala.** Guthrieben a napokban jegyezték be a „Pan-Amerikan Railroae Co.-t, kétszázötven millió dollár alaptőkével. A vasut kezdő pontja Kanadában lesz a Hudson Bay tengeröbölénél, Port Melson városánál és innen egyenesen délnek fog menni s Winnipeg városánál metszi át a kanadai Pacific vasutat. A kanadai Manitoba tartományon keresztül a Lake Superiornál lép az egyesült Államok területére és North Dakotán, South Dakotán, Nebraska, Kansas, Oklahoma és az Indian Territoryin át Galvestonba (Tex.) fog menni. Innen Mexikóba és a Panamaszoroson át Colombia és Ecuadort fogja hosszában metszeni a vasut és a végállomás a nyugati részen. Peru köztársaság egy városa lesz. Innen két szárnyvonal lesz építve, az egyik Argentina fővárosa, Buenos-Ayresbe, a másik egész Brazílián keresztül Rio de Janerioba. A fővonal Chile egy részébe lesz meghosszabbítva és Valparaiso városánál fog végződni. Az összes vasutvonalak hossza tizezer mértföld lesz. A társaságnak tíz főirodája lesz a különböző állomásokban elhelyezve. A vasut kiépítését hat év alatt tervezik és bizonyos, hogy a tengeri személforgalom nagy részét a vasut fogja magához ragadni és a kész kereskedelmi és ipari áruk vitele is a tengerről a vasutra fog terelődni, mi a délnek és észeknek érintkezését szorosabbá és gyorsabbá fogja tenni.

IRODALOM.

A „Szárnyas Kerék“ Kolozsvárott megjelenő vasuti szépirodalmi és szaklap szerkesztősége a kolozsvári m. á. v. műhely „Összhang“ önképző- és zeneegyletének f. é. augusztus hó 16-án megtartott zászlószentelési ünnepélyenek alkalmából egy „Emlékalbumot“ adott ki, mely a napokban jelent meg.

Az említett zászlószentelési ünnepélyt, a mint arról mi is megemlékeztünk, nagy fényvel tartották meg és ezen ünnepélynek részleteit írják le az „Emlékalbum“ jeles tollu munkatársai, szívesen és vonzóan ismertetvén azokat. — Az emlékalbumot a védnökök arcképei s az egyes nevezetesebb momentumok jól sikerült illusztrációi díszítik. Az emlékalbum ára 60 fillér.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Sakkrejtvény.

— Közli: Kovács Béla. —

Megfejtendő légrás szerint. A kiindulás csillaggal van jelölve.

Ezen rejtvény megfejtését f. é. október hó 18-án megjelenő 42-ik számunkban hozzuk.

A megfejtés határideje október 14.

A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A f. é. 38-ik számban közölt rejtvény megfejtése:

„Édes anyám is volt nékem.“

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Korb Emil nyerte meg, kinek címére gr. Kun J. „Költemények“ című kötetét pos. ára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

B. V. B. Gyarmat. Ugy látjuk, hogy egészen elpártolt! Mi még nem.

K. R. Losonc. Köszönet, hozzuk.

T. M. Népdal-egyvelegének, egyvelegét, kétvelegét és tízvelegét átadtuk a papirkosárnak és ott vagy megzenésedik vagy megpenészedik!

H. L. Költeményén a kezdődő rezg-örj biztató jelei mutatkoznak. A megfigyelő osztályban van.

M. J. Köszönjük a verset, de az eredeti kezein között van, másolatra nincs szükségünk.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Magy. kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Kolozsvárt.
238-6/903. III. sz.

Pályázati hirdetés.

A magyar királyi államvasutak Brassó állomásán berendezett vendéglői üzlet 1904 évi január hó 1-től számítandó öt évre bérbeadandó lévén, annak bérbe adása iránt ezennel pályázat nyitattik.

Felhivatnak ennélfogva mindazok, kik nevezett állomási vendéglőt bérbevenni óhajtják, hogy a szabályszerűen felbélyegzett és bizonyítványaikkal felszerelt ajánlatukat legkésőbb 1903. évi október hó 15-én déli 12 óráig külön lepecsételt és „Ajánlat a Brassó állomási vendéglő bérletére“ megjegyzéssel ellátott borítékban a magy. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége általános osztályához (titkárság) czimezve küldjék be.

Ajánlattevő köteles a kolozsvári üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1903 évi október hó 14-ig bánatpénz fejében 500 koronát készpénzben, vagy állami letétekre a kalmás értékpapirokban letétbe helyezni, vagy oda postai útján külön borítékban beküldeni.

Az értékpapírok a budapesti vagy bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett, 14 napnál nem régebb, utolsó és a névértékét meg nem haladó napiárfolyam szerint számitatnak.

Készpénzben letett összeg után kamat nem fizetetik. Az ajánlatban a letétel megtörténte hivatkozás teendő, de a letétről nyert elismervény nem mellékelendő.

Az üzletvezetőség fentartja magának azon jogot, hogy az ajánlattevők közül, függetlenül a felajánlott összeg magasságától belátásához képest szabadon választhasson.

A fenti feltételektől eltérő, vagy a kitűzött határidőn túl beérkező ajánlatok, továbbá oly ajánlatok, melyek táviratilag tétettek, s végre olyanok, melyekre az előírt bánatpénz le nem tétetett, figyelembe vételni nem fognak.

Ezen vendéglőre vonatkozó részletes feltételek a magy. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége III. osztályában tudhatók meg (E. M. K. E. palota II-dik emelet 33. ajtó), a melyekre nézve e helyen is megjegyeztetik, hogy a III. osztályú ét- és egyuttal váróteremnek fűtésére és világítására szükséges anyagok felérésben bérlőnek díjtalanul lesz kiszolgáltatva.

Végül megjegyeztetik, hogy a vendéglőhöz az üzleti helyiségeken kívül a bérlő céljaira szolgáló 2 lakó szobából, 2 pincérszobából és egy eselédyszobából álló magánlakás is adatik.

Kelt Kolozsvár, 1903. szeptember hó 17-én.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

RÁCZ JENŐ Gyógyszerésznél

MISKOLCSON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzeu gyógyszerertárában

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyemmel vannak ellátva.

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczerkénőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz és kéz bőrmek seiyem-puha-ágot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőktől késő korig megóvja, egy tégely 1 kor. Hozza Iris balzsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozza Venus arczpor, fehér, rózsás és krém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány cseppel egyszerű szájhigiénizáló, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozza (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desinfectálja és fehérre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használhatk és fogfájás van, ajánlhatk a kátránó jo hatású (Pyrethro) svetozi f. g. csepp. 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorhasodást megátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illattal fogva szivesen alkalmazhatk. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- RácZ Jenő keleti „Balzsam bajuszpedróje”** soha meg nem meg nem avasodó, zsrimentes balzsamokból készitve, igen kellemes illatu, minden bajszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszembalzsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Forgalomban van és közmegelegedéssel használják a

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.

Szőrvesztőnek Depilatoriumot. 1 üveg 1 korona.

Rüh (Crühátka ellen) Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.

Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj. 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetk Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva. A drága külföldi hasonmásereket, úgy mennyi-ségleg, mint minőségileg és olcsóságukkal fölhamutják; ugy, hogy általában házi szeret gyánant legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerertár Miskolcson.

Utazásoktól léssenek óvakodni.